

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Joan. Gualbertus Abbas. 12. Iulii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

habeo cibum manducare, quem vos nescitis. Quomodo esuris & sitis iustitiam? animas? & pati cum Christo?

2. *Ehuriunt etiam & sitiunt pauperes. O si scires quis esset qui dicit ad te da mihi bibere dares illi utiq³, dixit ad samaritanam sitiens Jesus. Iob. 4. Benignior esses in pauperes si crederes Christum in pauperibus elemosynam suã sitire & esurire. Venite benedicti Patri mei esurivi enim, & dedisti mihi manducare. Quoties epularis? saltem ante fores tuas jacenti & famenti Lazaro da cadentes micæ de superfluis.*

3. *Sitient etiam & esurient in Inferno damnati, nec dabitur illis nisi, Deut. 32. uva fellis & botri amarissimi, fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile. Sic torquebuntur fame impii, pro eo quod sitierunt Sanguinem, vindictam & cladem proximi; &c.*

S. JOAN. GUALBERTUS A B B A S.

12. Iulii.

Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum dimittet vobis pater vester cœlestis peccata vestra. Matt. cap. 6.

EN vatem, en pauperum Patrem, en Ascetarum Magistrum, miris multis, maximisque illustrem! Nosse vis unde illi artes

artes? semina audi melioris vitæ. Petit JO-
 ANNES, armigero stipatus, Florentiam Pa-
 triam Urbem, angusto in calle obviam ha-
 bet hostem à cognato sanguine calentem.
 Scilicet in iras animus, in gladium GUAL-
 BERTUS assurgere, & parricidium certè ho-
 micidio velle pensare. Quid ageret saxum
 inter, & aram hostis? Ecce bonum in are-
 na consilium? ad genua irati descendit, ut-
 que ignoscat per orantem, è Cruce pro ho-
 stibus suis Patronum Christum orat. Quid
 exspectas? vincit brevis, sed fortis eloquen-
 tia. Iris animum, ferro manum exarmat.
 Verbo amici discedunt. Sub hæc in ædera
 sacram JOANNES pergit, & ecce! icon suffi-
 xi in crucem Christi capite annuens, gratias
 habet ex suo nomine inimico veniam non ne-
 ganti. Quid ad ista, ô Pyrrhægenus? vos,
 inquam, quibus pectus immite plus, quàm
 æs triplex asperat, jurati hominum, & in
 homine Dei hostes, & quos hoc unum juvat,
 non solos perire. Iudice precante, reo non
 ignoscitis rei? Tantus è Cruce Orator, tot ora
 vibrans, quot vulnera, non persuadet? lignea
 movet se imago, vos duratis? Annuit Chri-
 stus, vos abnuitis? Ite Samsones egregii, &
 tumultum hosti? sed unâ vobis parate. *Ex SUR.*
 MED.

Parcendum Inimicis.

I. **C**Hristus sapissimè præcipit ut inimicis veniam edemus: oravit pro iis qui eum cruci affixerunt. Sancti imitati sunt: & Deus ipse toties hominum criminibus parcit, quoties ab eo venia petitur, quoties confiteris eadem, & iterum remittit misericors Deus? an non hæc nobis persuadeant debitoribus dimittenda esse quæ in nos peccaverunt? *Amicos diligere omnium est, inimicos autem tantum Christianorum.* Tertull.

2. *Si autem non dimiseritis* (inquit Christus) *hominibus, nec pater vester dimittet vobis;* quid dicis ad hæc tu, qui toties dicis, *dimitte nobis debita nostra sicut & nos dimittimus,* nec dimittis? Sed depositis in speciem armis animum semper retines armatum? Si in speciem tantum pepercerit Deus quid te fiet? quot sunt, & quidem de numero piorum, qui agrè admodum patiuntur pungi se vel levissimè & qui acceptæ injuriæ memoriam retinent sempiternam. Si tibi Deus scriberet in Silice peccata tua; uti tu proximo tuo?

3. *Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum dimittet & vobis pater vester cœlestis delicta vestra.* Ita Deus promittit: nunquid ex verbis licet inferre, eum qui ut Christianum decet injurias condonârit, beatum fore? Mercedis dignitas, parcendi æquabit difficultatem. *Oblivisci injuria culmen est bonitatis, pietatis festigium & supremum divinæ Philosophiæ documentum.* Chyfolog.

S. JUSTI